

ter siplje z radodarno roko vse bogastvo svoje vzvišene umetnosti nam v užitek, narodu v ponos in čast.

Župančičeve pesmi so ponesle njegovo ime preko mej naše domovine v široki izobraženi svet, da njega in z njim naš narod poznajo danes tudi drugi narodi, ki vedó ceniti lepoto in dragocenost resničnih poezij.

Oton Župančič je bil rojen dne 23. januarja 1878. leta na Vinici ob Kolpi v Beli Krajini, kjer govore čist in bogat jezik, ki takisto čisto in bogato odzvanja iz njegovih pesmi. Lepota tega predela naše zemlje, odkritosrčnost in bistrovidnost naroda — vse to je dobilo jasnega, slikovitega, krepkega izraza v Župančičevih pesmih.

Po dovršenih osnovnošolskih in visokošolskih naukah se je Župančič pripravljaj za profesorski poklic, toda rajši se je odločil, da ostane, osvobojen od težkih službenih dolžnosti, zvest slovenski lepi knjigi. Danes je dramaturg Narodnega gledališča v Ljubljani. A v poglavitnem svojem pesniškem pozivu je glasnik in učitelj našega naroda, ki mu kaže pota v čudovite hrame pesniške umetnosti.

Koromandija.

*Trata-rata! Trata-rata!
Za devetimi vasm
Koromandija leži,
nihče je še videl ni.*

*Trata-rata! Trata-rata!
Prvi škrateljček Pagat
mož je priden in bogat,
gremo, bratci, ga iskat!*

*Trata-rata! Trata-rata!
V Koromandiji doma
dobra škrateljčka sta dva,
nihče ju še ne pozna.*

*Trata-rata! Trata-rata!
Drugi škrateljček Kokot
medka ima zvrhan sod,
brž odidimo na pot!*

*Trata-rata! Trata-rata!
Prvi škrateljček zlatá
in igrač nam lepih da,
drugi medka lončka dva.*

Radivoj Rehar.